

вітчизняних підприємств. Вітчизняні підприємства потребують побудови моделі, яка буде адекватною сучасним ціннісним орієнтаціям суспільства, потребам трудових колективів та економічним орієнтаціям власників підприємств.

Використані джерела

1. Захарчин Г.М. Основи підприємництва: культура, технологія, відповідальність : навч. посіб. / Г. М. Захарчин, О. В. Юринець. – К. : Знання, 2015. – 254 с.
2. Злупко С. М. Підприємництво: основи, особливості, механізми : Навч. посіб. / С. М. Злупко, О. В. Стефанишин, Л. А. Швайка; Львів. нац. ун-т ім. І.Франка. – Л., 2017. – 370 с.

Беляєва Валентина

(науковий керівник д.е.н., професор кафедри менеджменту та публічного управління Мельник А.Ф.)

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМНИЦТВА РЕГІОНУ

В теорії регіоналістики розрізняють моделі регіонального розвитку: еколого-економічні, інноваційно-інвестиційна, інноваційна, модель сталого розвитку, мобілізаційно-інноваційна, кластерна. Курс на інноваційний розвиток економіки України вимагає розбудови ефективної системи публічного управління інноваційним розвитком підприємництва в регіонах. Цей процес має по-перше, поєднувати державні, регіональні, міжрегіональні інтереси, інтереси учасників інноваційної діяльності в окремому регіоні, враховувати світовий досвід участі держави у формуванні регіональної інноваційної політики, а також характерні для України особливості економіки; по-друге, враховувати специфіку підприємництва в державному, комунальному, приватному секторах економіки; по-третє, відбуватись на засадах багатосуб'єктності і впливу на національному, регіональному рівні.

Відповідно до закону України “Про інноваційну діяльність” [1], головною метою державної інноваційної політики є створення соціально-економічних, організаційних і правових умов для ефективного відтворення, розвитку і використання науково-технічного потенціалу країни, забезпечення впровадження сучасних, екологічно-чистих, безпечних, енерго- та ресурсоощадних технологій, виробництва та реалізації нових видів конкурентоспроможної продукції. Це здійснюється шляхом прямого впливу держави через фінансування розвитку регіональних досліджень, та нормативно-технічних розробок. [1]

На особливу увагу заслуговує підтримка інноваційного розвитку малого і середнього підприємництва в регіонах, зокрема таких як Тернопільська

область, де великий бізнес представлений менш слабо.

В державній стратегії регіонального розвитку на період до 2020 р. уточненій Постановою Кабінету Міністрів України 20.12.2017р., передбачено довести частку інноваційної реалізованої продукції в загальному обсязі реалізованої продукції в середньому до 4,5 % , а в Тернопільській області – до 3,5 %, що свідчить про нижчий рівень інноваційного розвитку в регіоні [2].

У країнах Європи з метою підтримки підприємництва створена мережа бізнес-центрів і бізнес-інкубаторів, націлена на його розвиток.

Законодавство України передбачає такі напрямки державної політики у сфері розвитку малого і середнього підприємництва в Україні, які спрямовані на інновацізацію їх діяльності: залучення суб'єктів малого підприємництва до виконання науково-технічних і соціально-економічних програм, здійснення постачання продукції (робіт, послуг) для державних та регіональних потреб. Проте зазначені інструменти на регіональному рівні застосовуються недостатньо.

З метою усунення цього недоліку вважаємо за доцільне в Тернопільській області здійснити такі заходи: передбачити в стратегії розвитку регіону, стратегіях новостворених об'єднаних територіальних громад управлінські рішення в сфері інноваційної діяльності, створити на базі вищих навчальних закладів інноваційний кластер (наприклад ІТ-послуг), сконцентрувати зусилля на реалізації інноваційних проектів з залученням технічної допомоги міжнародних організацій, підтримувати проекти публічно-приватного партнерства.

Використані джерела

1. Закон України “Про інноваційну діяльність” від 04.07.2002 р. № 40-IV.
2. Постанова Кабінету Міністрів України № 1089 від 20.12.2017р. «Про внесення змін до Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року».

Біняшевський Андрій

(науковий керівник: к.е.н., викладач кафедри менеджменту та публічного управління Чикало І.В.)

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ РЕАЛІЗАЦІЇ ФУНКЦІЇ ПЛАНУВАННЯ В ОРГАНІЗАЦІЇ

У сучасних умовах динамічного зовнішнього середовища, забезпечення цільових орієнтирів діяльності організації будь-якого типу, значною мірою залежить від ефективності планування. Функція планування в системі управління організацією виступає однією із визначальних функцій, що детермінує кінцеві результати її діяльності. У процесі планування визначаються основні напрямки розвитку організації. Вказане обумовлює необхідність детальнішого вивчення